

han faaet en Mand til at afgive følgende Erklæring, som staaer i Lolland-Falsters Stiftstidende for 24. Januar 1911. Den lyder saaledes.....

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om at citere mundtligt og ikke ved Oplæsning.

Rørdam: Ja, det er vanskeligt at citere en Erklæring mundtlig. Det er ikke nogen lang Erklæring, men den er meget oplysende for hele Sagen, og den højterede Formand maa vide, at det er en Sag, der spiller den aller største Rolle for den danske Lægestand, ogsaa for Publikum, saa jeg synes nok, jeg maa kunne dokumentere denne Sag med de fornødne Dokumenter.

Formanden: Det ærede Medlem maa rette sig efter Formandens Afgørelse.

Rørdam: Formanden vil altsaa ikke ikke tillade mig at oplæse Erklæringen?

Formanden: Nej!

Rørdam: Jeg skal altsaa nøjes med at citere denne Erklæring. Det er en Erklæring fra en Mand, som siger, at han under sig 3½-aarige Ophold i Midten af Halvfemsjerne i Kellerup, hvor han arbejdede som Bagersvend, flere Gange har set, at Læge Langhoff var beruset, særlig paa Kroen paa Markedsdage. Og endvidere fremfører han et Eksempel, som efter hans Mening skal være særlig graverende, det er, at Hr. Langhoff en Nat ved 2½ Tiden indtraadte i nævnte Bageri, hvor han smed sig paa en Stol og faldt i Søvn. Saa vaagnede han op og slog i sin Beruselse paa et Par Dejgsække og spurgte, om det var Bolledejg. Saa faldt han atter i Søvn. Og saa for han som et Lyn ud af Bageriet. Paa Hjørnet af Manufakturhandler Hermansens Ejendom faldt han med Benet ned i en Kloakbrønd, men inden nogen naaede at komme ham til Hjælp, kom han dog op og fortsatte sin Vandring.

Formanden: Det er dog vist Oplæsning alligevel.

Rørdam: Ja, men den er færdig nu.

Formanden: Det skulde det ærede Medlem ikke have sagt.

Rørdam: Jo, den er færdig, Hr. Formand, Jeg kan ikke gøre den længere.

Formanden: Det ærede Medlem skulde vide, at han ikke har Lov til paa den Maade at haane Formandspladsen.

Rørdam: Det var ingen Haan, Hr. Formand. Jeg har ikke haft i Sinde at haane Formanden.

Formanden: Jeg kalder det ærede Medlem til Orden.

Rørdam: Jeg maa altsaa gøre opmærksom paa, at denne Mand, som her klager over, at Læge Langhoff har vist sig beruset i Kellerup, refererer til en Historie, som ligger 15 Aar tilbage i Tiden, og at han kun nævner det ene Eksempel. Man maa gaa ud fra, at denne Mand har citeret det værste Eksempel, han kunde nævne, og saa maa jeg dog sige, at jeg synes, at dette, at en Læge er gaaet ind i et Bageri og har sat sig paa en Stol og slaaet paa en Sæk med Mel og spurgt, om det var Bolledejg, og derefter er faret ud som et Lyn af Bageriet, tyder dog ikke paa saa forfærdelig megen Beruselse. Jeg védt ikke, om berusede Folk kunne fare af Sted som et Lyn. Derefter er han faldet i en Kloakbrønd. Det kan ogsaa hænde Folk, som ikke ere berusede. Men dette, at han kom op af Brønden ved egen Hjælp og kunde gaa videre, tyder egentlig heller ikke paa saa forfærdelig megen Beruselse. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at den Anbefaling, som Fysikus gav ham, er dateret den 11te Juli 1901, altsaa ved Dr. Langhoffs Fraflytning fra Kellerup. Endvidere oplyses det, at Læge Langhoff ved Slutningen af sit Ophold i Kellerup gjorde en Studierejse til Frankrig. I denne deltog bl. a. saa bekendte Læger om Stadslæge Neumann, Frederiksberg, og Borgerrepræsentant Dr. Nandrup. De have begge to bemyndiget mig til at udtale, at de paa denne Rejse, hvor der var rig Anledning for dem, der vilde, til at nyde Spiritus, ikke nogen Sinde saa, at der var mindste Tale om, at Dr. Langhoff, med hvem de stadig var sammen, misbrugte Alkohol, men at han tværtimod var overordentlig maadeholdende.

Hr. Reventlow skriver endvidere som sagt, at Dr. Langhoff efter at være bleven vraget for Drikkædighed i Kellerup indlagdes for Alkoholisme paa Middelfart